

Póra Hjörleifsdóttir (Island)

Narozena 1986, básnířka, spisovatelka. Vystudovala tvůrčí psaní na Islandské univerzitě v Reykjavíku. Spolu s ženskou básnickou skupinou *Svikaskáld* (také *Impostor Poets of Iceland*) vydala tři sbírky poezie (2017, 2018 a 2019). Její první próza, román *Kvika* (2019, Magma), pojednává příběh univerzitní studentky žijící v toxickém vztahu s prudce inteligentním manipulátorem. Hlavní postava miluje do krajnosti a vyrovnává se s krutým násilím, které její okolí nevidí. „Odvrácenou stranou lásky je úzkost, nejistota a obsese,“ popisuje autorka vztahové peripetie, které v knize zkoumá.

Poesii Póry Hjörleifsdóttir z islandštiny přeložila Martina Kašparová

NOČNÍ LILIE

rozkvétáme při úplňku
nikdy nám není zima

hluk, který nás doprovází, není rušivý
ale OSLAVNÝ

není na nás vůbec nic laciného
– někdy je víc prostě lepší

všechny už jsme dávno přestaly kouřit
pokud si tedy nedopřejeme – spolu

hlasitě mluvíme, ještě hlasitěji se smějeme
vyřváváme texty starých songů

dovolíme si na chvíli zapomenout
otevřeme se

občas některá z nás pláče
– to se smí

naše vůně zůstává v prostoru
dlouho potom, co odejdeme

vzduch nasycený sladkými drinky, leskem na rty
a rozhovory hlubšími
než jsme kdy vedly s našimi psychology

jedna ve druhé probouzíme to nejlepší
pojí nás stejný kořenový systém

PROKLETÍ

Chodila jsem po tvém bytě
dole bez
ve vlněných ponožkách žlutých jako kari
otírala jsem se o pohovku, stěny, náčiní v kuchyni
a sevřela kliku půlkami
na klikách prý bývá víc bakterií než
na záchodovém prkénku
teď to každopádně platí pro tvůj domov
tvůj polštář jsem si strčila mezi nohy, takže až
si budeš chtít odpočinout, smysly ti bude mučit
pronikavý pach mokřin
tvým kartáčkem jsem si učesala slané chloupky
v podpaží
vysmrkala jsem se do několika tvých ručníků
ale určitě ne do všech
chci, abys pochyboval o svém vnímání
chci, abys cítil jak tě pronásleduju

Chlamýdie

Netušila jsem, že se z toho vyklube až takový problém, nejde přece o nic, co by nešlo dát zase do pořádku, nikdo kvůli tomu neumře. Jenom budeme brát nějaké prášky a za deset dní je po všem. Jenže on si teď myslí, že jsem děvka. Což je koneckonců pravda, protože roznáším pohlavní choroby. Ale i tak mi přijde dost nespravedlivé, že z toho dělá takovou vědu. Chová se, jako bych ho snad odmítala, protože jsem spala s jinými. Když jsem odjížděla do Jižní Ameriky, nechodili jsme spolu, byli jsme na jednom rande a já jsem se s ním ani nevyspala. Cestovala jsem sama a spala přitom s kdekým, protože jsem neměla nic lepšího na práci a taky se snažila vyplnit jakési společenské vakuum. V té době jsem ještě nevěděla, že mezi námi bude něco víc, vlastně mi to připadalo dost nepravděpodobné, ale v průběhu cesty se mi začal zamlouvat čím dál tím víc. Pořád mi posílal e-maily, chtěl si se mnou psát, když jsem zašla do internetové kavárny, a tak se mezi námi vytvořilo určité pouto. Po návratu na Island do sebe všechno tak nějak zapadlo, úplně mi zamotal hlavu – je hrozně hezký a chytrý a těžko říct, kolik má doma knížek, určitě tisíce, a taky má parádní sbírku DVDček. Celá ta věc mu vlezla na mozek a pořád dokola se mě vyptává na ty kluky. Nejdřív jsem mu nedokázala říct všechno, a tak jsem mu pověděla jen o jednom, o Norovi na Kubě, potom jsem přidala druhého, pak třetího, čtvrtého, pátého... sakra, nepamatuju si to všechno. Snažila jsem se mu vysvětlit, že nemám zrovna moc dobrou paměť, jenže on si myslí, že jsem lhářka. Doteď to mezi námi šlo jako po másle, ale najednou se mnou nechce nic mít.

Staří mládenci 1

Přestěhoval se do sklepního bytu v západní části Reykjavíku spolu s nějakým kamarádem, ztělesněním ubohého starého mládence. Spolubydlící se o sebe neumí postarat, je mu určitě aspoň třicet, ale neumí si vyprat prádlo – nevyndává ho z pračky a nechává ho uschnout tam. Ručníky pak kysele páchnou a ten puch se ještě zhorší, když se do nich utřete po sprše. Neumí ani vařit – když by šel hodně do sebe, asi by si dokázal ohřát párky, ale vypadá to, že přežívá všehovšudy na hamburgerech z benzínky, čokoládových sušenkách a dietní kole. Na dietní kole je závislý – ráno vyleze z pokoje v sepraném tmavomodrém županu a kolu bez bublinek chlemtá přímo z lahve. Všechno u nich doma je neuvěřitelně špinavé; vlastně nechápu, jak s tím klukem dokáže bydlet, ale jsem ráda, že spolu můžeme trávit čas v klidu. Sice nejsme pár, ale jsem u něj dost často.

Vegetariáni

Taky mi přijde super, že je vegetarián. Žádný z mých kamarádů vegetarián není a holky si ze mě kvůli tomu dělají srandu. A tak tenhle bezmasý životní styl vyznáváme spolu a já jsem se toho hrozně moc naučila, protože vařit vegetariánsky vážně umí. Začala jsem jíst mnohem pestřejší stravu než jen hranolky a zapečený chleba se sýrem. Uráží se, když mu na návštěvě nabídnou nějaký hnus s masem, a holky, které jedí maso, mu připadají dost nechutné.

Bývalka 1

Pořád má rád svou bývalou a jsou to dobří kamarádi. Je neuvěřitelně hezká a hrozně chytrá. Odmaturovala s vyznamenáním na Reykjavickém gymnáziu, kde studovala jazykovou větev se zaměřením na klasické jazyky, oba umí latinsky, jsou strašně sečtělí a bez mrknutí oka dokážou ocitovat Derridu. Před pár dny mě pozval do kavárny, a když jsem dorazila, seděl tam s ní. Cítila jsem se tak nějak poníženě a ze všeho nejvíc jsem chtěla zase jít, otočit se na podpatku a zmizet, jenže už si mě všimli, a tak jsem si k nim musela přisednout. Bylo to asi to nejhorší odpoledne, jaké jsem kdy zažila. Byla jsem příšerně nervózní, celá zpocená a podivně rozklepaná. Připadali mi hrozně uvolnění a mnohem chytřejší než já. Mluvili o filmech, které jsem neviděla, a donekonečna probírali něco, o čem jsem neměla ani páru. Bývalka se mě snažila zapojit do hovoru a kromě jiného mi vysvětlovala, co znamená „strawberry milkshake“ – když se chlap udělá ženské do obličeje a přitom ji uhodí, takže se jí spustí krev z nosu. „Snowbaling“ je pro změnu to, když se chlap udělá ženské do pusy a ona to pak plivne do pusy jemu. Často se mi zmiňoval, jak byla skvělá v posteli a jak dobře umí kouřit. Mně to zrovna moc nejde, zvedá se mi z toho žaludek.

Kolo

Jednou večer mě pozval, ať s ním jdu do baru, ale já jsem byla zrovna u našich na předměstí Reykjavíku a nechtělo se mi. Neřekla jsem mu to na rovinu, řekla jsem, že chci být se svou mladší sestrou, a on se maličko urazil a choval se divně. Trávíme teď spolu dost času a jako bychom na sobě začali být závislí. Toho večera jsem si uvědomila, že už nedokážu spát sama, byla mi zima a stýskalo se mi po něm. Vůbec se mi nedařilo usnout, bylo mi smutno a trochu jsem si vyčítala, že jsem se nedokopala k tomu se s ním sejít, ale zároveň mě přepadly výčitky svědomí kvůli tomu, že jsem se v posledních týdnech moc nevidala s rodinou. V noci jsem se převalovala ze strany na stranu a zničehonic byla celá neklidná a nervózní. Chtěla jsem se s ním vidět, zjistit, jak na tom je, a protože jsem nemohla usnout, vydala jsem se máminým autem do západní části Reykjavíku – chtěla jsem ho překvapit, vlézt mu do postele a probudit se vedle něj..

Vstupní dveře u nich nikdo nezamyká, a tak jsem prostě vešla dovnitř. V předsíni jsem uviděla jeho boty a taky pár bot na vysokém podpatku z obchodu Kron v centru. Byly to neuvěřitelně sexy boty a mně bylo jasné, že neexistuje možnost, aby si holku s takovými botami přivedl domů spolubydlící. Stoprocentně ležela v posteli, do které jsem se chystala zalézt, a ani jsem nemusela nakukovat do jeho pokoje, abych si tuhle teorii ověřila. Věděla jsem to, moc dobře jsem věděla, že nejsem dost dobrá. Vážně jsem si myslela, že spolu začínáme chodit, bože jak já jsem pitomá. Bylo to jasné jako facka: žena ženu střídá. Proklouzla jsem do koupelny a sbalila svůj kartáček na zuby a kosmetiku. On se probudí vedle té nové a bude to vypadat, jako bych tam nikdy nebyla. Před bytem stálo moje kolo a já jsem ho dovlekla k autu. Chystala jsem se mu zmizet ze života i se svými pěti švestkami, aniž by si toho vůbec všiml. Moje kolo je dost těžké a dalo mi pořádně zabrat, než se mi povedlo natočit řídítka tak, aby se vešlo do kufru. Dřív bych ho nedokázala uzvednout ani za nic, ale tu noc se mi ho povedlo jedním pohybem přehodit přes rameno a nacpat do auta, nejspíš vlivem adrenalinu. Pak jsem se rozjela od domu, zaparkovala na pobřeží a brečela, dokud mi nedošly slzy, a až potom jsem si troufla na cestu zpátky domů. Všichni už spali. Tiše jsem se vplížila do svého pokoje a předstírala, že jsem ho celou noc neopustila. Už nikdy s ním nepromluví, mělo mi být jasné, že pro něj nikdy nebudu dost dobrá. Kdybych s ním do toho baru šla, možná by k ničemu z toho nedošlo. Ta holka v parádních botách je určitě vegetariánka, ale já nechci vědět, co je zač, děvka jedna zasraná.

Síla vŕle I

Volal mi, posílal zprávy, ale já jsem byla jako z teflonu – všechno se ode mě odráželo.

Síla vŕle II

Asi tak čtvrt hodiny.